

РЕШЕНИЕ

№ 4443

гр. София, 05.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 16.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **12759** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. К. А. от [населено място], подадена чрез ТП на НОИ С. – град срещу Решение № 2153-21-221/18.07.2019 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение, като неоснователна, подадената от А. жалба вх. № 1012-21-576 от 16.04.2019г.. на ТП на НОИ С.-град срещу Разпореждане № [ЕГН]/23 от 22.03.2019 г. на длъжностното лице по „Пенсионно осигуряване“, с което на жалбоподателя е отказано именението на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст по заявлението му за зачитане на допълнително представен осигурителен стаж положен преди пенсионирането за периода 01.09.1973 г. –30.11.1977г. по време на обучението му във ВСШ-МВР.

Жалбоподателят твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен – постановен при липса на представителна власт и в нарушение на измененията и допълненията в Закона за МВР и в Наредба № 8121з-920/13.07.2017г. и Приложение 5 към чл.7 от същата наредба, която не е била действаща към момента на пенсионирането му, но има обратно действие. Сочи, че нововъзникналото право на редовните курсанти във ВСШ на МВР, следвали в периода 01.01.1969г. до 31.07.1987г. е различно от вече зачетения осигурителен стаж за отбитата редовна военна служба в Българската армия. Моли съда да отмени решението и разпореждането. Претендира направените разноски по делото.

Ответникът, чрез пълномощник - юрисконсулт В., оспорва жалбата и поддържа неоснователност на същата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 03.07.2007г. жалбоподателя е подал до директора на ТП на НОИ-С.-град заявление вх. № 10003704 за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Въз основа на заявлението с Разпореждане № [ЕГН]/23 от 01.08.2007г. на ръководителя по пенсионно осигуряване, на жалбоподателя е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, при условията на параграф 4 ал.1 от ПЗР на КСО, като е зачетен осигурителен стаж за първа категория труд от 13 години и 11 месеца, въз основа на Удостоверение № Х14550/14.11.1991г., представено със заявлението за отпускане на пенсия. Зачетен е и осигурителен стаж за трета категория труд в размер на 21 години, 4 месеца и 14 дни, съобразно представени със заявлението документи - удостоверение от 30.10.1972г. издадено от Поделение 65990 за периода 26.10.1970г. – 01.11.1972г., удостоверение № 54/03.07.1977г., издадено от К. ЕАД за периода 01.01.1973г. до 30.08.1973г., вносна бележка от 27.12.2004г. за платено висше образование в периода 01.09.1973г. до 01.10.1977г., както и др.документи, представени със заявлението за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Въз основа на същите, след превръщане на стажа по реда на чл.104 от КСО, общия осигурителен стаж на жалбоподателя от трета категория труд е определен в размер на 44 години, 6 месеца и 24 дни.

Издаденото разпореждане от 01.08.2007г. за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст не е обжалвано от А. А. и е влязло в сила.

Впоследствие, с поредица от разпореждания, пенсията на А. А. е осъвременявана ежегодно, съобразно действащото осигурително законодателство.

На 20.11.2018г. А. А. подал заявление № 2123-21-2966 8/ л.81-82/, съдържащо искане по чл.21 ал.3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж / НПОС/ и искане за зачитане на допълнително представен осигурителен стаж, положен преди пенсионирането. Към заявлението е представил препис от диплома за завършено висше образование издадена от ВСШ-МВР, както и копие от удостоверение № к2147/204.2004г., издадено от МВР.

По заявлението е издадено Разпореждане № [ЕГН]/23 от 22.03.2019г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване, с което, на основание чл.99 ал.1 от КСО, е постановен отказ да бъде изменена личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя. Съобразно мотивите в разпореждането – осигурителен стаж за платено висше образование за периода от 01.09.1973г. до 01.10.1977г. в размер на 4 години е зачетен с разпореждането от 01.08.2007г. и не следва да бъде зачитан отново, а въз основа на Удостоверение № 96/30.10.1972г., със същото разпореждане, е зачетена и редовна военна служба за времето от 26.10.1970г. до 01.11.1972г.

Издаденото Разпореждане е оспорено от А. А. пред директора на ТП на НОИ С. – град по реда на чл.117 от КСО с доводи, че неправилно му е отказано зачитането на допълнително представен осигурителен стаж за периода 01.09.1973г. до 30.11.1977г.

С оспореното в настоящото производство Решение № 2153-21-221/18.07.2019 г. директора на ТП на НОИ С.-град е оставил жалбата без уважение като неоснователна.

Приел е, че периода от 26.10.1970г. до 01.11.1972г. правилно е зачетен за осигурителен стаж от трета категория труд, в който период А. А. е бил на наборна военна служба, при спазване на нормата на параграф 9 ал.1 от ПЗР на КСО. Приел е, че липсва законно основание за повторно зачитане като време на военна служба на част от периода на обучение на жалбоподателя във ВСШ-МВР, тъй като нормата на чл.81 от Правилника за прилагане на Закона за пенсиите / отм./ вр. с чл.44 ал.1 от НПОС, уреждащи зачитане като осигурителен стаж на като наборна военна служба на времето на обучение на курсанти и школьники, са относими към случаите, в които лицата не са били отбили редовната си военна служба, а този на А. А. не е такъв. При отпускането на пенсията за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя вече е зачетен като осигурителен стаж периода от време на обучение от 01.09.1973г. до 01.10.1977г., който жалбоподателят е заплатил по реда на параграф 9 ал.2 от КСО.

В съдебното производство жалбоподателя А. представя Удостоверение № УРИ 458100-505/18.03.2020г. удостоверяващо, че през периода от 1973г. до 1977г. във ВСШ за приемани за редовни курсанти лица, които са отбили редовна военна служба в Българската армия, като съгласно Указ 686/31.03.1975г. на Държавния съвет на НРБ в периода от 1975г. до 1977г. част от приеманите курсанти са се обучавали в Н. и след завършване на първата година от провежданото обучение и произвеждането им във военно звание са продължавали военната си служба във ВСШ „Г.Д.“- МВР.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законния срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесното решение, което представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното Решение № 2153-21-221/18.07.2019г. е издадено от материално и териториално компетентен по см. на чл.117 ал.1,т.2 б.“а“ от КСО административен орган-директор на ТП на НОИ С.-град. Решението е подписано за директор на ТП на НОИ С. – град от В. Я. - директор на дирекция Пенсии в ТП на НОИ С. – град – надлежно упълномощена със Заповед № 1016-40-772/18.07.2017г. да изпълнява правомощията на директор на ТП на НОИ С. – град при отсъствието на му, както и при отсъствието на П. П. – директор на дирекция „Обща администрация“ / л.107/. Съгласно Заповед № 13719/24.06.2019г. на управителя на НОИ / л.109/ за периода от 08.07.2019г. до 22.09.2019г. вкл. на Т. В. – директор на ТП на НОИ С. – град е било разрешено ползването на платен годишен отпуск. Със същата заповед е посочено, че за периода на отпуск В. ще бъде заместваан от В. Я.. Спазена е изискуемата писмена форма, като решението е мотивирано, съобразно изискването на чл.117,ал.3 от КСО. Не се установяват допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при проведеното административно производство. Правилно е приложен материалния закон, като оспорения акт е съобразен и с целта на закона.

По делото няма спор по фактите.

Съобразно жалбата и доказателствата, спорният въпрос е зачетено ли е като осигурителен стаж, времето от 01.09.1973г. до 01.10.1977г., през което А. А. се е обучавал във ВСШ “Г.Д.“-МВР, като курсант редовно обучение, на основание т.1 от Приложение 5 към чл.7 от Наредба № 8121з-920/13.07.2017г. за условията и реда за

изплащане на обезщетения по глава 1 от ЗМВР, съгласно която за периода от създаването на ВСШ до 31.07.1987г. за трудов стаж се зачита времето на наборната военна служба, ако е завършен пълния курс на обучение и се удостоверява с диплома за завършено образование, издадена от ВСШ, както и времето, през което жалбоподателят е бил на наборна военна служба.

По този въпрос съдът намира следното:

Съгласно чл. 9, ал. 7 от КСО за осигурителен стаж при пенсиониране се зачита периодът на наборна или мирновременна алтернативна служба, като за този период се внасят осигурителни вноски в размера за фонд "Пенсии" за сметка на държавния бюджет върху минималната работна заплата към датата на отпускане на пенсията. Разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от НПОС посочва, че за осигурителен стаж от трета категория се признава времето на наборна военна служба и времето на обучение на курсанти и школьники след навършване на пълнолетие до размера на наборната служба за съответния род войски съгласно действащото законодателство, независимо кога са положени. За този стаж се дължат осигурителни вноски от републиканския бюджет.

Разпоредбата на чл. 9 от КСО дава дефиниция на понятието "осигурителен стаж", като определя отделните елементи, включващи се в него. Документите, чрез които може да се установява осигурителен стаж, са посочени в чл. 40-42 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС) - трудова книжка; служебна книжка; осигурителна книжка; удостоверение за осигурителен стаж за наборна военна служба, издадено от Централния военен архив и др. По делото няма данни за съществуването на трудово правоотношение с жалбоподателя по време на обучението му в школата на МВР, което да е основание за изплащане на възнаграждение и осигуряване.

Възможност за признаване на срока на обучението във ВСШ „Г.Д.”-МВР за осигурителен стаж, законодателят е предвидил в чл.9а, ал.1,т.1 от КСО във вр. с чл. 45, ал.1 от НПОС - чрез внасяне на осигурителните вноски за съответния период, от която възможност жалбоподателят се е възползвал.

Съгласно чл. 9а, ал.1,т.1 от КСО (ДВ, бр. 99 от 2012 г.) за осигурителен стаж при пенсиониране, ако не е зачетен на друго основание, се зачита времето на обучение на лицата, завършили висше или полувисше образование, но за не повече от срока на обучение, предвиден по учебния план за завършената специалност, при изпълнение на условието по ал. б за внесени осигурителни вноски за сметка на лицата. Съгласно чл. 45, ал.1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж(Изм. - ДВ, бр. 13 от 2011 г., в сила от 1.01.2011 г., доп., бр. 33 от 2013 г., в сила от 1.01.2013 г.) времето на обучение, за което са внесени осигурителни вноски по реда на чл. 9а, ал. 1 КСО, се зачита за осигурителен стаж от трета категория. То се установява с удостоверение по утвърден образец, издаден от териториалното поделение на НОИ, въз основа на: диплома за завършено висше или полувисше образование, или документ за придобита научна и образователна степен доктор, документ за внесените осигурителни вноски и документ, удостоверяващ срока на обучението или докторантурата.

В случая, от доказателствата по делото безспорно се установява, че жалбоподателя е представил, както диплома за завършено висше образование и документ, удостоверяващ срока на обучението във ВСШ „Г.Д.”-МВР, така и документ, удостоверяващ, че е заплатил дължимите осигурителни вноски за срока на обучението. С оглед на това, е зачетен като осигурителен стаж периода на обучението му като курсант във ВСШ с продължителност от 4 години. Зачетен е като

осигурителен стаж и периода на наборна военна служба от 26.10.1970г. до 01.11.1972г. Сочените от жалбоподателя норми на Наредба № 8121з-920/13.07.2017г. за условията и реда за изплащане на обезщетения по глава 1 от ЗМВР не дават основание за повторно зачитане на времето на наборната военна служба, при завършен от жалбоподателя пълен курс на обучение, удостоверен с диплома за завършено образование, издадена от ВСШ, тъй времето, през което жалбоподателят е бил на наборна военна служба, вече му е зачетено за осигурителен стаж. Нормата е приложима само за курсанти, които към момента на постъпване на обучение във ВСШ не са били изслужили наборна военна служба, а настоящия случай не е такъв.

Предвид гореизложеното жалбата се явява изцяло неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на спора разноски се следват само на ответника, като съдът присъжда разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определен съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК /ред. ДВ бр. 8/24.01.2017 г. / във връзка с чл. 37, ал. 1 ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град , Трето отделение, 6б състав

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. К. А. от [населено място] срещу решение № 2153-21-221 / 18.07.2019 г., на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение като неоснователна подадената от А. жалба срещу разпореждане № [ЕГН]/23 от 23.03.2019 г. на длъжностното лице по „Пенсионно осигуряване”.

ОСЪЖДА А. К. А. да заплати на ТП на НОИ С. град разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: